

आशौचःजननमरणाशौचायान् ॥४५॥ अर्थेनप्रयोजनेनतीर्थयात्राव्यपदेशेन जीविकाद्यर्थोपधनेल्लिखेत योवाक्यार्थमेभिर्सां देहीत्यामंत्रयति दातारमभियुक्तीकरोनितस्यापि अनृतंगवानृतमेव स्मृतं ॥४६॥ वेदत्र
तंचारित्रंचयेषां नास्ति ते येनमंत्रवचमंत्रयुक्तं यथास्यात्तथाश्राद्धेपरि विध्यंते तस्य ॥४७॥४८॥ भोजनपात्रेऽवशिष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशेषं स्थात्यामवशिष्टं प्रतीक्षंते येषां पाकपर्याप्तमेव धान्यादिकमस्ति न कु
सूलादौ तान् भोजय ॥४९॥५०॥ तद्भक्ताः चारित्रमेव भक्तोऽनंतद्विजीवनं येषां ते तद्गृहाः तदेव गृहे स्थाप्यैषां ते बलं दृढलोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलोकगमनालंबनं अर्थे प्रयोजने सत्येवार्थिनो भवं

आशौचो ब्राह्मणो राजन्यो श्रीयाद्ब्राह्मणादिषु ॥ ज्ञानपूर्वमथो लोभान्नस्याधर्मो गवानृतं ॥४५॥ अर्थेनान्येन योलिप्से कर्मार्थे चैव भारत ॥ आमंत्रयति राजेन्द्र
तस्याधर्मो नृतं स्मृतं ॥४६॥ अवेदत्रत चारित्रास्त्रिभिर्वर्णैर्युधिष्ठिर ॥ मंत्रवित्परिविष्यंते तस्याधर्मो गवानृतं ॥४७॥ युधिष्ठिर उवाच पित्र्यं वाप्यथ
वादैवं दीयते यस्मिन्नामह ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तं केषु महाफलं ॥४८॥ भीष्म उवाच येषां दाराः प्रतीक्षंते सवृष्टिर्मिव कर्षकाः ॥ उच्छेषपरिशेषं हि ता
न भोजय युधिष्ठिर ॥४९॥ चारित्रनिरताराजन्ये कृशाः कृशवृत्तयः ॥ अर्थिनश्चोपगच्छंतितेषु दत्तं महाफलं ॥५०॥ तद्भक्तास्तद्गृहाराजंस्तद्बलास्तदपाश्र
यः ॥ अर्थिनश्च भवंत्यर्थी तेषु दत्तं महाफलं ॥५१॥ तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्ता युधिष्ठिर ॥ अर्थिनो भोक्तुमिच्छंतितेषु दत्तं महाफलं ॥५२॥ अकल्ककस्य
विप्रस्य रौक्ष्यात्करकृतात्मनः ॥ बटवो यस्य भिक्षंतितेभ्यो दत्तं महाफलं ॥५३॥ हतस्वहृत्तदाराश्च ये विप्रादेवा संप्लवे ॥ अर्थार्थमभिगच्छंतितेभ्यो दत्तं महा
फलं ॥५४॥ व्रतिनो नियमस्थाश्च ये विप्राः श्रुतसंमताः ॥ तत्समाख्यार्थमिच्छंतितेभ्यो दत्तं महाफलं ॥५५॥ अत्यक्रांताश्च धर्मेषु पाषंडसमयेषु च ॥ कृश
प्राणाः कृशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥५६॥ कृतसर्वस्वहरणानिर्दोषाः प्रभविष्णुभिः ॥ स्पृहयंति च भक्तकान्तं तेषु दत्तं महाफलं ॥५७॥ तपस्विनस्तपोनि
ष्ठास्तेषां भैक्षचराश्च ये ॥ अर्थिनः किंचिदिच्छंतितेषु दत्तं महाफलं ॥५८॥ महाफलविधिर्दानेश्रुतस्ते भरतर्षभ ॥ निरयं येन गच्छंति स्वर्गं चैव हितच्छृ
णु ॥५९॥ गुर्वर्थमभयार्थं वा वर्जयित्वा युधिष्ठिर ॥ येनृतं कथयंति स्म ते वै निरयगामिनः ॥६०॥

ति न संग्रहार्थं ॥५१॥५२॥ रौक्ष्यात् दारिद्र्यात् करे कृतः आत्मेवात्मा जीवनमनं हस्ते गृहीतान्नस्य बटवः क्षुधातीः मद्यं रेहि मद्यं देहीतियाचंते तेभ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ॥५३॥ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिंस्त्रितं दूरीकृतं हतमि
त्येवार्थः ॥५४॥५५॥ चः पादपूरणार्थः पाषंडानां समयो मर्यादायेषु धर्मेषु तत्र अत्यक्रांताः अत्यंतं न तो दूरे स्थिताः ॥५६॥ भक्तकान्तमेव स्पृहयंति न स्वादु अतएव न च तृतीया स्वादुत्वेनानीप्सितत्वादन्नस्य किंतु
गतापूरणायथा कथंचित्कृतं यंतं च स्वयमेव भवरेण कर्तव्यमित्याशयवंत इत्यर्थः ॥५७॥५८॥५९॥ अभयार्थं भयनिवृत्तिरूपं प्रयोजनम् ॥६०॥